

A könnyüipari minisztérium köszönete Szeged dolgozóinak

Kiss Árpád elvtárs, könnyüipari miniszter a következő levelet küldte lapunk szerkesztőségéhez:

„Kedves Elvtársak!

Kérem a szerkesztőséget, hogy lapjukon keresztül tolmácsolják köszönetemet Szeged város és a környék hatóságainak, társadalmi szervezeteinek, üzemek és hivatalok dolgozóinak és mindazoknak, akik a Szegedi Textilművek raktártüzenél odaadó lelkesedéssel segítettek a nemzeti vagyont megmenteni.

Budapest, 1950. augusztus 19.

Kiss Árpád
könnyüipari miniszter

A Politikai Bizottság határozata nyomán javítsák meg munkájukat a szegedi szakszervezetek is

Szakszervezeteink jelentős eredményeket értek el szocialista iparunk, népgazdaságunk fejlesztésében, sok feladatot oldottak meg, amelyek mind a fejlődést szolgálják. Az eredmények mellett azonban Szegedre is vonatkozik a Politikai Bizottság határozata, amely szerint szakszervezeteink munkája elmaradt az általános fejlődéshez és a növekvő feladatok nagyságához képest.

A Politikai Bizottság határozata segítséget nyújtott Szegeden is a szakszervezeti vonalon megnyilvánuló hibák feltárására, módot nyújtott a munka megjavítására. A határozat megállapításai szegedi viszonylatban is érvényesek, a szakszervezet szegedi munkájában is mutatkoztak igen jelentős fogyatékok. Ezek között első helyen áll és a leg súlyosabb hibák egyike a Párttól való elszakadás, amely gyakorlatban abban csúszosodott ki, hogy szakszervezeti bizottságaink nem harcoltak következetesen a Párt vezetésének biztosításáért, a Párt politikájának következetes végrehajtásáért.

Szegeden is gyakran megismétlődő jelek mutatják, hogy szakszervezeti vonalon eltempult a forradalmi éberség szelleme. Szakszervezeti funkcionáriusaink nemhogy leküzdötték volna, hanem egyre inkább átvették a régi opportunisták szociáldemokrata tradícióit. A szakszervezetben dolgozó kommunista vezetők többsége elszakadt a tömegektől, elburokratizálódott, munkáját hivatalnak, vagy akciófeladatnak tekintette sok esetben.

Konkrét példák bizonyítják, hogy komoly hiányosságok mutatkoznak Szegeden is a szakszervezeti munkában. A Magyar Kenderben például a Párttól való elszakadás az üb. titkár esetében egyenesen pártserűtlen magatartásban nyilvánult meg. Az üb. titkár elvtárs nem tette magává a kellő mértékben a Párt útmutatásait és ennek megfelelően nem is hajtotta azokat végre. A Szegedi Kender üb. titkár elvtársnője sem viszonyult jól a Párthoz és ennek megfelelően elszakadt a tömegektől is, nem tartotta a kellő kapcsolatot a dolgozókkal, ha fel is kereste őket, az egyszerű „szemlének” nézett ki csupán. Nem egyszer vörösre lakozott körmökkel jelent meg az egyes üzemrészekben a dolgozók között.

A Párttól való elszakadás az oka végsőfokon az összes többi hibának, melyek szakszervezeti bizottságaink munkájában megnyilvánulnak. A Szegedi Kenderben történt meg az, hogy az üb. titkár kibújt a „népszerűtlen feladatok” végrehajtása alól, az új norma szerinti első bérkifizetés előtt lemondott funkciójáról, nem merle vállalni a pillanatnyi nehézségeket.

A forradalmi éberség elhanyagolását mutatja az a tény is, hogy szegedi viszonylatban üzem bizottságaink egyetlen egy ellenséges elemet sem leplezték le, egyedül a Szegedi Cipőgyárban történt meg az, hogy az üb. kipellengérezett és eltávolított a termelésből egy kulákot, a dolgozó nép ellenségét.

Szakszervezeteink hibáinak egyik alapja volt, hogy nem használták a bolsevik kritika és önkritika fegyverét. Több esetben nem is nyújtottak módot arra, hogy a szakszervezeti tagság véleményét nyilvánítsa a vezetők, funkcionáriusok munkájáról, de még azokban az esetekben is, amikor ez megtörtént, a kritika és önkritika általánosságokban nyilvánult meg.

A szakszervezetek egyik döntő feladata a munkaverseny szervezése, a dolgozók politikai és kulturális nevelése. Ennek a célnak érdekében szükséges lett volna, hogy a

szakszervezeti aktívák, elsősorban maga a bizalmi testület jól és szervesen működjen, bírja a dolgozók bizalmát. Ezzel a szakszervezeti bizalmiakat rendszerint úgy nevezték ki, nem a dolgozók maguk választották, másrészt pedig maguk a szakszervezeti aktívák nem kapták meg a kellő instrukciókat, útmutatásokat munkájuk végzéséhez.

Üzemi bizottságaink a munkaverseny szervezése terén sem állottak a helyzet magaslatán, nem mozgatták meg kellőképpen a rendelkezésükre álló erőket. Szemléltető példák bizonyítják ezt. Megtörtént például a Késárugár Nemzeti Vállalatnál, hogy a dolgozók többsége kötött ugyan hosszútávú versenyszerződést, mégis az üzem termelékenysége mindössze 58-60 százalékát érte el az előirányzatnak.

Szakszervezeteinknek komoly tevékenységük van a szociálpolitikai terén is. Üzemi bizottságaink többek között az is feladata, hogy aktív harcosai legyenek a szocialista bérezés megvalósításának. Az e téren végzett munkát is jelentős fogyatékok azonosították. Nem volt éber például a Ruházati NV. üzemi bizottsága és türe, hogy a dolgozók hónapokon keresztül laza normával dolgozzanak és illetéktelenül magas fizetéseket vegyenek fel.

Mindenek a hibák végső fokán abból eredtek, hogy szakszervezeteink jelentős része elszakadt a Párttól. Megtörtént például, a Gyárápítási NV-nél, hogy a volt üb. titkár kijelentette: „Ha a Párt akar valamit, jöjjön az üb. irodába. Régebbi mozgalmi ember vagyok én, mint ezek az ifjanc pártfunkcionáriusok.”

Az önelégültség és elbizakodottság is felütötte fejét szakszervezeteink munkájában. Rákosi elvtárs február 10-i beszéde után a szegedi üzemek üzemi bizottságainál csaknem mindenütt az a hangulat uralkodott, hogy „na most legalább jól megkapták a pártfunkcionáriusok, napvilágra kerültek a hibák.” Igen sok esetben az a hangulat is eluralkodott üzemi bizottságainknál, hogy ők jól dolgoznak, munkájukban nincs semmi hiba, hiszen Rákosi elvtárs erre nem is tért ki.

Szakszervezeteink nem fordítottak kellő gondot az ideológiai, politikai nevelő munkára sem. Megtörtént például a szegedi Butorüzemben, hogy hosszú hónapok teltek el és semmiféle szemünáriumot nem tartottak a dolgozók részére, még magukat a kötelező termelési értekezleteket vagy szakszervezeti napokat sem tartották meg kellőképpen. Általános hiányossága a szegedi szakszervezeti munkának, hogy kulturális vonalon sem teljesíti igen jelentős feladatát, mechanikusan, vagy pedig egyáltalán nem fordít erre elegendő gondot.

A hibák feltárásához jelentős segítséget és útmutatást nyújtott Pártunk Politikai Bizottságának határozata. A határozat fényében mód és lehetőség nyílt szakszervezeti vezetőink előtt, hogy felismerjék a munkájukban megnyilvánuló hiányosságokat. A feladat az,

Boldogan ünnepeltek Szeged dolgozói

A Szovjetunió és Pártunk iránti hála megnyilvánulásai jellemezték a szegedi dolgozók ünnepségeit Alkotmányunk első évfordulóján

Alkotmányunk első évfordulóját a nagy ünnep jelentőségéhez mérten köszöntötték a szegedi dolgozók. Méltó kifejezése volt ez a nap azoknak az eredményeknek, amelyeket Alkotmányunk rögzít le s amelynek növeléséhez az Alkotmány megszületése óta eltelt egy esztendő alatt is új és új győzelmekkel járultak hozzá a szegedi dolgozók. Így tették ezt most legutóbb a koreai műszakban s az Alkotmány ünnepére tett felajánlásaikban is.

Augusztus 20-án reggel zeneszóra és ifjúsági éneklőcsoportok lelkes dalaira ébredtek a szegedi dolgozók. A város is ünnepi díszben fogadta a dolgozókat. Színes díszítések, feliratok hirdették a nagy nap jelentőségét, hirdették, hogy egyenes évfordulóját ünnepeljük a dolgozó nép hatalmát, függetlenségét és szabadságát szentesítő népköztársasági Alkotmányunknak.

Minden szegedi dolgozó ünnepelt vasárnap. Számos szórakozási lehetőségben válogathattak a dolgozók. Délelőtt a város különböző terein a gyermekek részére mutattak be bábszínház előadásokat. Kiemelkedő eseménye volt a nagy ünnepnek a vasárnap esti kultúrnap. Az újszegedi szabadtéri színpadon

több ezer szegedi dolgozó

gyönyörködött a változatos, gazdag kultúrnapokban, amely egyben kiejezője volt az egyre emelkedő és fejlődő kulturális életünknek is, de bizonyítéka volt annak is, mennyire élnek a szegedi dolgozók azokkal a kulturális lehetőségekkel, amelyeket népi demokráciánk biztosít számukra.

A nagyszabású kultúrnap minden egyes száma hatalmas sikert aratott. Nagy lekesedéssel fogadták a szegedi dolgozók Solymár Erzsébet úttörő szavaltát, aki Kuczka Péter „Alkotmányunk van” című versét adta elő. Nagy sikert aratott az MSZT központi, az ÉDOSZ és a Szegedi Kender összevont énekkara, amely

Sztálin elvtársról és a békéről dalolt. Szabolcsi Gábor Dzsambul „Sztálini Alkotmány” című versét szavalt. Ezután a Rendőrség kamarakórusa szerepelt nagy sikerrel. Nagy tetszéssel fogadták a közönség a Szegedi Kender népi tánc csoportjának műsorát. Benkő Miklós elvtárs Deveseri Gábor „Béke katonái” című versét szavaltja el nagy sikerrel.

Ünnepségek a szegedi üzemekben

De nemcsak vasárnap, hanem már szombaton is ünnepeltek a szegedi üzemek, hivatalok dolgozói. A dolgozók külön ünnepségeket tartottak, amelyeken köszöntötték Alkotmányunk első évfordulóját és szeretettel, ragaszkodással emlékeztek meg a Szovjetunióról, a Pártól, amelyek lehetővé tették a dolgozó nép Alkotmányának megteremtését. Ezekről a ünnepségekről számolnak be a szerkesztőséghez írt leveleikben az üzemi tudósítók.

A Szegedi Víz- és Csatorna NV

Üzemünk dolgozói szombaton tartották ünnepélyes ülésüket Alkotmányunk első évfordulója alkalmából. Az ünnepségen Drágán Andrásné elvtársnő, párttitkár, méltatta az Alkotmány jelentőségét s kihangsúlyozta, hogy Alkotmányunk nemcsak jogokat biztosít a dolgozóknak, hanem kötelezettségeket is ró rájuk. Rámutatott, hogy azok a jogok, melyeket az Alkotmány biztosít számunkra, lehetővé teszi, szabad, boldog életünket, de ezeket a jogokat meg is kell védenünk az ellenségeinkkel szemben. Az előadáshoz több dolgozó szólt hozzá. Méltatták azokat az eredményeket, melyeket Alkotmányunk biztosított a dolgozók számára.

Az „Alkotmány” termelőcsoport két tagja a falu, a termelőcsoport életéről mondott verseket.

Az Egyetem, a Dohánygyár, a Kőzalkalmazottak, a MEMOSZ és a MÁV összevont énekkarai is nagy sikerrel adtak elő énekszámokat a békéről és a koreai nép hősi harcáról. Igen nagy sikerrel szerepelt az úttörők és a Magyar Kender tánc csoportja. Hatalmas tapsviharral jutalmazta a közönség az MKOSZ tánc csoportját, amely gyönyörű ruhákban,

orosz népi táncokat adott elő.

A műsor további részében Back György és Kenéz Ernő, a Nemzeti Színház tagjai a „Dohányon vett kapitány”-ból és a „Borisz Godunov”-ból adtak elő részleteket. A filharmoniai zenekar a Rákóczi indulót és Kodály „Hári János” című művéből a közénet adta elő. Külön meg kell emlékeznünk az MNDSZ énekkaráról, amelynek énekszámai igen megnyerték a szegedi dolgozók tetszését.

A műsor egy másik kiemelkedő száma volt Makra Júlia, a Szegedi Kender dolgozójának szavaltata, Somlyó György „38. szellességi fok” című verse. Ezután a Szabad Ifjúság énekkara adott elő énekszámokat, majd Gyuricza Ilona szavalt nagy sikerrel. A műsor befejező részében a Dohánygyár, az Egyetem, a Kőzalkalmazottak, a MEMOSZ és a MÁV szakszervezeti összevont énekkara szerepelt.

Hálájukat fejezték ki a dolgozók a Szovjetunió és Pártunknak az Alkotmányért, egyben ígéretet tettek, hogy méltók lesznek az Alkotmányhoz, kötelezéseiket mindenkor maralektalanul teljesítik.

Halasiné, üzemi tudósító.

Állami Villamosenergia szolgáltató NV

Szombaton az esti órákban tartották üzemünk dolgozói az Alkotmány ünnepségeit. A Lenin, Sztálin, Rákosi elvtársak tényképeivel feldíszített kultúrteremben a dolgozók tapsviharral nyílt meg az ünnepség. Bevezető beszédet Dobó Géza elvtárs mondott, majd Homola Margitka úttörő pajtás szavalt verset az Alkotmányról. Az ünnepi beszédet Bárkányi Márton elvtárs, párttitkár tartotta. A beszéd végzetével a dolgozók lelkesen ünnepelték a Pártot. Az ünnepség után az üzem dolgozói, az üzem fiataljai a késő esti órákig szórakoztak és az ünnepség igen jó hangulatban ért véget.

Bálint István
üzemi tudósító.

Vágóhíd

A szegedi Vágóhíd minden dolgozója részt vett a szombaton megtartott Alkotmány-ünnepségen, csak azok hiányoztak, akik szabadságukat töltik, vagy beteg voltak. Csanádi István elv-

társ, az üzemi bizottság titkára, nyitotta meg az ünnepséget. Ünnepi beszédet Agócsi János elvtárs mondott. Ismertette az Alkotmány létrejöttét s rámutatott arra, hogy Alkotmányunkat a Szovjetunió segítségével és Pártunknak köszönhetjük. Párhuzamot vont a dolgozók felszabadulásától nyomorúságos rabszolga élete s a jelenlegi boldog, szabad élete között. Méltatta azokat az eredményeket és jogokat, melyeket Alkotmányunk biztosít a dolgozó nép számára. Felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy azoknak a jogoknak a megvédéséért, melyeket az Alkotmány biztosít számunkra, továbbra is küzdőnünk kell, erőfítenünk kell a Szovjetunió-vezette békétábor, több, jobb munkánkkal kell erősíteni a békefront ránk eső szakaszát.

A beszéd végeztével a dolgozók lelkesen ünnepelték győzelmink szervezőjét, a Magyar Dolgozók Pártját, szeretett vezérünket, Rákosi elvtársat és a magyar nép nagy barátját, a világ béke örét, az egész haladó emberiség nagy vezéré, Sztálin elvtársat. Az ünnepségen szép műsorral szerepelt az üzem vegyes énekkara. Ezenkívül szavalt és énekelte ki Alkotmányunk első évfordulójára rendezett ünnepi ülést.

Felhő Miklós
üzemi tudósító.

Ünnepség

a DISZ középiskolás szervezetében

Szombaton este 6 órakor a Klauzál Gábor-gimnázium Ságvári Endre-termében gyűltek össze a Szegeden tartózkodó középiskolások diákok. Mi is megünnepeltük Alkotmányunkat, mely számunkra is jelentős jogokat biztosít. Az Alkotmány tette lehetővé, hogy boldog jövő előtt állunk, lehetőségünk van a továbbtanulásra, arra, hogy mindenki a képességei szerinti, a neki legjobban megfelelő pályán dolgozhassék. Bevezetőül a Köztársasági induló énekeltek el, majd Farkas Dénes középiskolai tanár mondott ünnepi beszédet. Vázolta a mult diákéletét, amikor a gazdagok, a nagyrak gyermekei ültek a középiskolákban s a dolgozó nép fiai csaknem teljesen el voltak zárva a továbbtanulás lehetőségétől. Ismertette, mennyi mindent köszönhetünk az Alkotmánynak és az Alkotmányon keresztül is a Szovjetunió és Pártunknak, rámutatott kötelezéseinkre, arra, hogy tanulunk kell, mert ez a mi munkánk és a Magyar Népköztársaság társadalmi rendjének alapja a munka.

A beszéd után szavalt hangzott el, majd színjátszó csoportunk a „Hazatérés” című jelenetet adta elő. Ezután népi táncsaink szerepeltek, majd az Internacionálé éneklésével fejeztük be ünnepségünket. Az ünnepség végén a jelenlévő diákok öt koreai szeretetsomagra gyűjtöttek össze pénzt, majd boldogan szórakoztak, énekeltek és táncoltak.

Takács László, tudósító.

Ilyen hangulatban zajlottak le dolgozóink fiataljainak házi ünnepségei Alkotmányunk első évfordulóján. A szegedi dolgozók ezen a napon is ismételtelen tanúbizonyságot tettek a Szovjetunió és a Párt iránti hűségükről és szeretetükről. Ismételtelen bebizonyították, hogy boldog jelenünk és még ragyogóbb jövőnk megvédésére egyemberként sorakoznak fel Pártunk vezetésével a Szovjetunió-vezette nagy, egész világot átfogó békeharcra és erősítik a békefront magyarországi szakaszát.

mögé, öt éves tervünk megvalósítása, népgazdaságunk erősítése érdekében. És végül a legfontosabb feladat, hogy megjavítsák szakszervezeteink a Párthoz való viszonyukat, magukévá tegyék a Párt útmutatásait, munkájukban irányítú legyen a Párt vezetése, mert csak így tudják végrehajtani az előttük álló feladatokat.